

בעיית המונית היא בעיה המונית. המוניות אינן עוצרות. הנהגים עושים לך טובה. מדוע אינך תופס מונית? חקירה מיוחדת של יונתן שם-אור

האלו, טהקסי!

הזכויות של הנוסע. הנהג שמסיע אותך חייב, למשל, להיות מגולח למשעי, בעל הופעה נקייה ומסודרת, ואסור לו לאכול בזמן הנסיעה. אסור לו גם לפתוח רדיו, אם אתה לא רוצה. לעומת זאת, חייב הנהג לסחוב עבורך את המזוודה. הנהג, כמה מוזר, חייב לעצור לך, אם איננו תפוס. קל מאוד לדעת את זה. ליד השימשה הקדמית יש שלט קטן. כאשר השלט מואר, המונית פנויה. השלט נכבה כאשר המונה מופעל, והמונה מופעל רק כאשר המונית תפוסה. מונית ריקה שנוסעת של שלט מואר חייבת לעצור. השאלה המעצבת של הנהג, שהוא לעצור לך, שאלה שנועדה לברר לאן בדיוק אתה צריך להגיע, היא עבירה על החוק.

הנהג חייב, כמובן, להפעיל את המונה ולתת קבלה בתום הנסיעה. במונה יש שני תעריפים. עד השעה תשע בערב מופעל תעריף מס' 1. לאחר מכן, במשך כל הלילה, מופעל תעריף מס' 2. בשבתות וחגים מופעל תעריף 2 גם בשעות היום — עד שמתחילה תנועת האוטובוסים. הזכויות שלך, שמהן אתה לא נהנה, כי אין אף אחד במשרד התחבורה שמצליח לכפות על נהגי המוניות את התקנות, אותן תקנות עצמן שמעניקות לנהגי המוניות את הזכות הבלעדית להסיע נוסעים בתש

מסכים לשלם כפול, מבלי להפעיל מונה, ולנסוע עם עוד נוסע אחד, לכיוון שנוח לנהג. בדרך כלל, כאשר מה שאתה אומר לנהג לא כל-כך מוצא חן בעיניו, הוא אפילו לא עונה, וממשיך לנסוע.

איזה מדינה.

מי סוחב את המזוודה

ב ישראל, לא כל אחד רשאי להסיע נוסעים ממקום למקום ולגבות כעבור זה כסף. אלה שרשאים לעשות זאת מקבלים על כך אישור ממשרד התחבורה. בעלי המוניות, במספר, קבלו את הזכות הבלעדית לספק את השירות הזה. ומכיוון שזה זכויות בלעדיות יש גם תקנות שמגדירות את אופי השירות, את טיבו, ואת מחירו.

במשרד התחבורה ישנו אדם, אלכס לנגר שמו, שממונה על הנושא. אבל אי אפשר לדבר אתו.

"תראה", אומר עוזר הדובר של משרד התחבורה, משה קריץ, "אתה לא יכול לדבר עם לנגר".

עם מי אני יכול לדבר?

"אתי".

אתה בקי בנושא?

"לא. אבל אתה תשאל את השאלות, ואני אכתוב אותן, ואחרי כך אני אמסור לך את התשובות".

אתה מתלוצץ?

"לא. ברצינות".

שירות המונית מופעל מכוחן של תקנות שהוציא שר התחבורה. התקנות הן ברורות, ומגדירות במדויק את

עוצרת. לפעמים, המונית הלא-עוצרת משיגה ממינהגה, מאיטה, אבל אף פעם לא בולמת לידך ממש. היא מאלצת אותך לרוץ קצת. מה יש. וכמו בטרמפים, הנהג שואל לאן אתה צריך. לפעמים, התשובה שלך מתאימה לו: כאשר אתה

ההכנסה מואיל בטובו להכיר בהן, ככולן, כהוצאה מוכרת. זה יופי, כי זה פתרון ניוז פנים-עירוני שמתאים לי קצב שישאל אוהבת להתגאות בו. מונית זה יופי, בתנאי שהיא עוצרת, כשמאותתים לה. אבל המונית, כידוע, לא תמיד

מונית זה יופי. כי זה נוח, וזה מהר, וזה לא יקר. זה יופי כי לא צריך לפחד מדו"חות ומסגדלים, ולא צריך להתפלל שיהיה מקום חנייה ליד מישור רואייהחשבונו, שלשם נוסעים כדי לתת לו את כל הקבלות של המוניות. שמי

מכל מקום. המוניות לא נכנסות לנתיבים הצפופים בשעות העומס. הנהג הישראלי לא כל-כך אוהב את הנוסע שלו. הוא מדבר אל הנוסע, ובעיקר על הנוסע.

גם אם משרד התחבורה יעלה את תעריפי הנסיעה, הוא לא יצליח לאלץ את הנהגים להסיע אותך לכל מקום.

כמה

עולה "מיספר"

הנהג הישראלי המצוי מדבר אל הנוסעים, ובעיקר עליהם. הוא לא כל-כך אוהב את הנוסע שלו. למה? כי הנוסע אומר לו איך לנסוע, ומתלונן על הדרך שבה הוא בחר. גם מנדרג וגם לא משאיר טיפים, וחושב שקנה לו עבר. הנוסע משוכנע שכל מה שהנהג רוצה זה להאריך לך את מסלול הנסיעה: אבל, אומר הנהג, הנסיעה הכי טובה זו הנסיעה הכי קצרה. ככה אומר נהג המונית באוזני הנוסע, אבל באוזני סדרן תחנת המוניות הוא משימ